

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1833-02-07)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1833-02-07)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 145. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0053.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig til Ingemann.
Kristianshavn. 7 de Febr. 1833.

Kjære Ven!

Før jeg atter roder mig ind i de gamle Folianter, som er mit daglige Tabernakel indtil videre, maa jeg skjændes lidt med dig skyggevis om dit Brev, som jeg for Resten ikke vilde undvære, da Modsigelse af gode Venner i Aanden netop er, hvad man i vore Dage trænger højlig til og maa dog, des værre, næsten altid savne, naar man ikke har Aand til fælles med Kjødølser.

Med den lille Versebog er det nu først gaaet dig, som det gaar saadanne Sværmere: at du slet ikke har ænset, hvad ordentlige Læsere især lægge Mærke til, Titelbladet nemlig, hvor der jo (paa en Trykfejl nær i Frakturen) staar: Salmer og Rim til Børne-Lærdom, saa Bogen kan tage sig det let, hvad du indvender mod dens Indhold. Alvorlig talt, du har sikkert Ret i dine fleste Udsættelser paa Kirkens Vegne; men da det i alle Maader er en Skolebog, har jeg ogsaa Ret til at mene, den er efter Omstændighederne ret god til sit Brug. Hvad du siger om den ny Vin i de gamle Flasker, tør jeg vel heller ikke modsige, skjønt jeg har stræbt at tappe af samme Tønde; men da Folk nu en Gang er saa underlige, at et skjævt Ben kan fordærve dem det dejligste Ansigt, og [de] derimod slet ikke mærker, om Benet ved at rettes er blevet stift, saa bør det rettes til Skolebrug, for at de smaa kan faa Lov til at se i Billedbogen, som man ellers lukker for dem.

Ubetinget kan jeg derimod ingenlunde underskrive din Bandsættelse af de historiske Salmer, og jeg har selv i min Opvæxt saa tit hørt Kingos Passjonssalmer i Kirken, at jeg véd, selv dem gaar det godt an at synge sammen, for ej at tale om Højtidssalmerne. Det er en egen genialsk og levende Maade, hvorpaa Kingo har udgivet sin Messiade, og Kristne maa dog sagtens lige saa godt kunne synge den, s. 146 som Grækerne Iliaden. For Resten er saadanne Sange naturligvis ikke egentlige Salmer, men aandelige Viser; men de kan ogsaa være gode og nyttige. — Dellings, som du i min Vise ej kan lide, stødte ogsaa mig, men vilde ikke lade sig støde ud, saa jeg maatte lade ham staa; og naar du i den Anledning taler om de forskellige Betragtninger af Myter, har du aabenbar Uret, thi „Delling“ er alle Dage Navnet paa „Dagens Fader“, hvem man saa end anser derfor.

10*

Om du derimod har Ret i, at min Betragtning af Nordens Guder er, ligesom den nyplatoniske af Grækenlands, kun en Tankeleg omkring en fix Ide, det kan først Tiden vise; men i saa Fald gad jeg nødig have skrevet en Bog derom, skjønt den altid, for Samlingen af Myterne til let Oversigt, vilde synes mig værd at eje. Har jeg imidlertid Aand til fælles med Fædrene, da maa min Anskuelse i det hele vinde Realitet for alle mine Frænder, og mer kan jeg ikke forlange; men at den psykologiske Maade at forklare sig Myterne paa vil blive den videnskabelig herskende, tvivler jeg dog ingenlunde paa, da det er den eneste, der ej har hjemme i Luften, om den end forvilder sig der op.

At jeg ikke vil beskyldte mine gode Venner for at slaa Folk ihjel, om de end stundum manede en Skygge op, for at have den Fornøjelse at mane den ned igjen, kan du nok vide; men den saakaldte „store ubekjendte“¹⁾, der, historisk-poetisk talt, aldrig, saa vidt jeg véd, gjorde andet, og gjorde det uhyre groft for Penge, ham mente jeg rigtig nok.

At din Kone, som det var meget kjønt af at læse min Bog, har fornøjet sig over de smaa, er mig saa meget kjærere, som jeg næppe ventede, nogen vilde ænse dem, og havde dog en Del Bryderi med dem, ved det jeg ser ikke grandt, og de smuttede mig ud af Fingrene hvert Øjeblik.

Dog, nu maa jeg have fat paa Diodorus Siculus etc., thi i næste Uge skal Trykningen begynde af den vanskelige. 147 Bog, som jeg helst vilde haft en anden til at skrive, saa jeg kunde sluppet med at kritisere den, i Steden for at jeg nu, efter at have plaget mig allerlængst med at gjøre alle Folk til Pas, maa være beredt paa at høre, jeg har kun fordærvet det med alle Folk. Dog, det er Verdens Løb, som man allermindst maa finde fremmed under Beskrivelsen deraf. Det var imidlertid meget morsommere at ride et natgammelt Føl af de fuldblodige til Vands; og siden du lige ved Søen har dertil den bedste Lejlighed, man kan ønske sig, skal det glæde mig at høre, du gjør dig brav Motjon, hvad ikke blot Føllet, men ogsaa din Helbred har godt af; og siger man i Sorø, eller selv her inde paa Toldboden, at det er Hexeri saaledes at ride paa Vandet uden at gaa til Bunds, saa hvem der ikke kan drukne, skal efter den gamle Hexepoces hænges, da bryd dig ikke om det, men rid videre! thi vi skal nok faa dem lært at skamme sig ved saadanne overtroiske og fanatiske Grillen, som aabenbare Levninger fra den mørke Middelalder, de vel har indsugnet med Modersmælken, men maa nødvendig, for at blive oplyste Folk, spytte ud med Patten. — At gjøre Folk poetiske, maa vi overlade til Vor-Herre, som ene kan blæse Livsaande i Jordklumpen, saa den bliver til en levende Sjæl; men at afnøde vore Frænder Respekt for Poesien, det har Vor-Herre sat i vor Magt, og det var Synd andet end her at gjøre sit bedste baade med Mund og Pen, som det bedst kan falde; thi er den poetiske Pen end ingen Mjølner, der baade kan hugge ned og vække op, saa er den dog en Gungner, der stikker godt og kan selv i Væveriet af mange gode Slør og Tapeter gjøre udmærket Tjeneste. Vi er overalt gamle Folk, der ej kan undvære Staven, saa det gjælder kun om, at vi véd, den er kun det tredje Ben, vi bruge, for ej at faa Næsen dertil.

Grundtvig, Nikolai Frederik Severin, *Grundtvig og Ingemann*,

Venligst Hilsen i Kreds fra din

N. F. S. Grundtvig.